

Egz. 1

STUDIO ARCHITEKTURY PAWEŁ DZIWIŃSKI
ul. Mineralna 24, 25-759 KIELCE
TEL. 505 43 75 99

PROJEKT BUDOWLANY

Tom IV: ARCHITEKTURA

Przebudowa wraz ze zmianą sposobu użytkowania zabytkowego budynku spichlerza – wozowni z przeznaczeniem na budynek usługowy (Gminny Ośrodek Kultury).

KATEGORIA OBIEKTU IX

Lokalizacja:

ul. Spółdzielcza, Kluczewsko
dz. nr ewid. 441/17

Inwestor:

Gmina Kluczewsko
ul. Spółdzielcza 12
29 – 120 Kluczewsko

Jednostka Projektowa:

Studio Architektury Paweł Dziwiński
ul. Mineralna 24, 25-759 Kielce

Autorzy opracowania:

Funkcja	Imię i nazwisko	Uprawnienia / specjalność	Podpis	Data
Opracował	mgr inż. arch. Paweł Dziwiński	SW-120/2011 architektoniczna		04.2019
Opracował	mgr inż. arch. Anna Ciuła	SW-46/2008 architektoniczna		04.2019

KIELCE, kwiecień 2019

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

I. CZĘŚĆ OPISOWA

1. Opis techniczny

II. CZĘŚĆ GRAFICZNA

W1 – RZUTY WYBURZENIA	1:100
A1 – RZUT PARTERU	1:50
A2 – RZUT PIĘTRA	1:50
A3 – RZUT PODDASZA	1:100
A4 – RZUT DACHU	1:100
A5 – PRZEKRÓJ A-A	1:50
A6 – PRZEKRÓJ B-B	1:50
A7 – PRZEKRÓJ C-C	1:50
A8 – PRZEKRÓJ D-D I E-E	1:50
A9 – ELEWACJE	1:100
A10 – ELEWACJE	1:100
A11 – ZESTAWIENIE STOLARKI DRZWIOWEJ	1:100
A12 – ZESTAWIENIE STOLARKI OKIENNEJ	1:100

Imię i nazwisko: Paweł Dziwiński

Data: wrzesień 2019

Upr. nr: SW 120/2011

Członek izby: ŚOIA

Nr ew.: SW-0195

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że projekt budowlany architektury **przebudowy wraz ze zmianą sposobu użytkowania zabytkowego budynku spichlerza – wozowni z przeznaczeniem na budynek usługowy (Gminny Ośrodek Kultury)**

przy ul. Spółdzielczej w Kluczewsku na dz. nr ewid 441/17 został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

.....
PROJEKTANT

Imię i nazwisko: Anna Ciuła

Data: wrzesień 2018

Upr. nr: SW 46/2008

Członek izby: ŚOIA

Nr ew.: SW-0161

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że projekt budowlany architektury **przebudowy wraz ze zmianą sposobu użytkowania zabytkowego budynku spichlerza – wozowni z przeznaczeniem na budynek usługowy (Gminny Ośrodek Kultury)**

przy ul. Spółdzielczej w Kluczewsku na dz. nr ewid 441/17 został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

.....
SPRAWDZAJĄCY

OPIS TECHNICZNY

1. Przedmiot inwestycji.

Przedmiotem opracowania jest część architektoniczna projektu budowlanego dla przebudowy wraz ze zmianą sposobu użytkowania zabytkowego budynku spichlerza – wozowni z przeznaczeniem na budynek usługowy (Gminny Ośrodek Kultury). Planowana inwestycja zlokalizowana jest przy ul. Spółdzielczej w Kluczewsku na działce nr ewid. 441/17 w granicach oznaczonych na rysunku zagospodarowania terenu literami ABCD-A.

Niniejszy Projekt Budowlany w zakresie jaki obejmuje, spełnia warunki Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego i może być podstawą do wystąpienia o pozwolenie na budowę.

2. Inwestor i zleceniodawca.

Gmina Kluczewsko
ul. Spółdzielcza 12
29 – 120 Kluczewsko

3. Podstawa opracowania.

- Zlecenie Inwestora,
- Projekt konstrukcyjny,
- Projekt instalacji sanitarnych,
- Projekt instalacji elektrycznych,
- Karta ewidencyjna zabytków architektury i budownictwa – obiekt: spichlerz – wozownia, Rejestr zabytków nr 234 z dnia 08.05.71r.
- Dokumentacja fotograficzna inwentaryzacji zabytkowego spichlerza w Kluczewsku z 1969r.
- Wizja lokalna, oględziny i pomiary obiektu wykonane w sierpniu 2018r.

4. Lokalizacja

Budynek zlokalizowany jest w m. Kluczewsko przy ul. Spółdzielczej na dz. nr ewid. 441/17, w północnej części dawnego parku dworskiego.

5. Opis istniejącego budynku

Budynek wzniesiony na planie zbliżonym do kwadratu z dwoma wieżami w narożach od strony wschodniej. Wieże na planie koła. Budynek dwukondygnacyjny przykryty dachem 3-spadowym (prosty szczyt od strony zachodniej). Dwie cylindryczne wieże 3-kondygnacyjne wystają ponad dach i przykryte są hełmami 3-członowymi (dolna część w formie półkuli, na niej prześwit arkadowy, zwieńczenie kopułką o profilu oślego grzbietu.

Główne wejście do budynku od strony południowej poprzez wrota drewniane, dwudzielne. Konstrukcja stropu opiera się na dwóch słupach drewnianych o przekroju 8-kątnym ustawionych na kwadratowej betonowej podwalinie. Słupy podtrzymują podciąg niosący belki stropowe. Przy ścianie wschodniej znajdują się schody jednobiegowe prowadzące na pierwsze piętro.

Wnętrze parteru pierwotnie 1-przestrzenne, zostało podzielone ściankami działowymi na 5 pomieszczeń. Wieże narożne są otwarte na parter otworami bez drzwi. Po środku budynku na osi wschód – zachód usytuowano 2 słupy drewniane niosące podciąg, na którym leżą belki stropowe. Na belkach ułożona została podłoga z desek. Po prawej stronie od wejścia znajdują się drewniane schody policzkowe jednobiegowe, prowadzące na pierwsze piętro. Na piętrze znajduje się jedno pomieszczenie. W narożach pomieszczenia znajdują się wieże narożne z otworami bez drzwi.

6. Opis rozwiązań projektowych, program użytkowy oraz forma architektoniczna

Przedmiotem opracowania jest przebudowa dawnego budynku spichlerza – wozowni na Gminny Ośrodek Kultury. Projektuje się budynek nie podpiwniczony o wysokości 2 kondygnacji nadziemnych (parter, piętro) oraz poddasze nieużytkowe.

Jest to obiekt niski o maksymalnej wysokości do kalenicy wynoszącej 10,85m. Komunikacja pomiędzy kondygnacją parteru i piętra budynku zapewniona będzie poprzez schody drewniane o konstrukcji policzkowej. Wejście na poddasze za pomocą wysuwanych schodów strychowych.

W celu dostosowania budynku do nowych funkcji planuje się wydzielenie w poziomie parteru pomieszczeń niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania budynku jako budynek gminnego ośrodka kultury. Nowo wydzielone pomieszczenia planuje się w miejscu obecnych pomieszczeń wykorzystywanych jako magazyny i pomieszczenia gospodarcze. Pomieszczenia te zostaną wydzielone lekkimi ścianami z płyt GK na ruszcie stalowym.

W celu zachowania istniejących wrót wejściowych (przeznaczonych do odnowienia lub w przypadku braku możliwości, do odtworzenia), planuje się stworzenie dodatkowego przedsionka (z drzwiami szklanymi) pełniącego funkcję wiatrołapu.

Pozostałe wydzielone pomieszczenia to: łazienki (w tym łazienka dla niepełnosprawnych) oraz pomieszczenie socjalne. Pomieszczenie piętra planuje się do pozostawienia bez zmian jako jednoprzestrzenne.

Projekt przewiduje maksymalną ochronę budynku poprzez pozostawienie wszystkich detali architektonicznych elewacji. Będzie to możliwe dzięki ociepleniu budynku od wewnątrz z wykorzystaniem bloczków MULTIPOR.

Istniejące schody wewnętrzne przywiduje się do przebudowy na schody dwubiegowe drewniane w konstrukcji policzkowej).

Wszystkie otwory okienne planuje się wyposażyć w okna drewniane ze szkleniem dwukomorowym.

Elewacje budynku uzupełnione i tynkowane za pomocą tynków renowacyjnych. Malowane w dwóch kolorach, zgodnie z rysunkami elewacji. Pokrycie dachu stanowi istniejący gont, który należy zaimpregnować ognioowo oraz uzupełnić ewentualne ubytki.

Program użytkowy

W budynku planuje się jedną salę wielofunkcyjną zlokalizowaną na piętrze. Sala będzie służyła jako miejsce spotkań, organizowania wystaw i imprez okolicznościowych. Sala została zaprojektowana do jednoczesnego przebywania w niej maksymalnie 35 osób.

W parterze budynku planuje się wiatrołap, wc personelu, 2 oddzielne wc dla gości, pomieszczenie porządkowe, pomieszczenie socjalne oraz foyer z miejscem przeznaczonym na część szatniową. Foyer spełniać będzie również funkcje analogiczna do pomieszczenia zlokalizowanego na piętrze.

Zaprojektowano pomieszczenia WC dla personelu, WC dla gości oraz pomieszczenie socjalne. Wysokość pomieszczeń w świetle – 2,95m.

Sprzątanie budynku, odbywać się będzie po zamknięciu budynku dla gości, w godzinach pracy nie kolidujących z funkcjonowaniem budynku.

Wszystkie pomieszczenia wentylowane zgodnie z projektem instalacji sanitarnych. Projektowane przewody wentylacyjne wyprowadzono ponad dach budynku.

Rozwiązania w zakresie BHP

Uwzględniając projektowane przeznaczenie budynku (Gminny Ośrodek Kultury), dla potrzeb prowadzenia właściwego nadzoru funkcjonowania budynku i wykonywania niezbędnych czynności obsługowych, potrzebne zatrudnienie wynosi – 1 pracownik w wymiarze 1 etatu.

Ogrzewanie pomieszczeń

Ogrzewanie projektowanych pomieszczeń z projektowanych grzejników elektrycznych. Wymagana

min. temperatura powietrza w pomieszczeniach +20°C i +16°C w pom. porządkowym i wiatrołapie.

WYKOŃCZENIE WEWNĘTRZNE CZĘŚCI SOCJALNEJ I SANITARNEJ:

podłogi:

warstwy podłogowe wg opisu na rzucie. Wykończenie płytami kamiennymi granitowymi.

ściany:

na pełną wysokość w świetle: WC - glazura.

Pozostałe malowane farbami akrylowymi zmywalnymi.

Wykonać fartuchy z glazury do wys. 1,6m przy umywalkach i zlewach.

WYPOSAŻENIE POMIESZCZENIA PORZĄDKOWEGO:

- szafa porządkowa z półkami na środki czystości, wiadro oraz szczotki,
- kratka ściekowa,
- złączka,
- zlew.

WYPOSAŻENIE POMIESZCZENIA SOCJALNEGO:

- zlew,
- umywalka,
- stolik z 2 krzesłami
- mała kuchenka elektryczna,
- czajnik, ekspres do kawy, mikrofalówka itp.

Dostępność budynku dla osób niepełnosprawnych.

Wejścia do budynku zaprojektowano bezpośrednio z terenu (bez stosowania schodów terenowych) za pomocą utwardzonego dojścia zwirowego. Dojścia te zapewniają osobom niepełnosprawnym dostęp do całej części parterowej budynku. Ze względu na brak możliwości zastosowania w budynku windy lub schodołazu poręczowego, budynek będzie wyposażony w schodołaz kroczący np.; LIFTKAR PTS130. Obsługa schodołazu przypisana będzie pracownikom ośrodka.

Położenie drzwi wejściowych do budynku oraz kształt i wymiary pomieszczeń wejściowych oraz sanitariatów umożliwiają dogodne warunki ruchu, w tym również osobom niepełnosprawnym.

6. Istniejące wykonanie budynku

Ściany. Ściany fundamentowe z kamienia. Ściana zewnętrzna zachodnia z kamienia, pozostałe z kamienia i cegły. Jedyne ściana zachodnia wraz z częścią zachodnią ściany południowej pozostała pierwotna. Pozostałe ściany zostały odbudowane w trakcie prac remontowych.

Stropy. Nad pierwszą i drugą kondygnacją znajdują się stropy drewniane o konstrukcji belkowej. Posadzka wykonana z desek drewnianych. Belki stropu (o wymiarach 20x26cm nad parterem) i 20x20cm nad piętrem podtrzymuje podciąg drewniany o wymiarach 24x26cm, wsparty na słupach drewnianych 8-kątnych.

Więźba dachowa. Dach 3-spadowy. Konstrukcja dachu płatwiowo – kleszczowa. Krokwie o wymiarach 8x14cm oparte są na płatwiach o wymiarach 14x14cm i murlatach. Płatwie podparte są słupkami 14x18cm, stojącymi bezpośrednio na belkach stropowych 20x20cm. Konstrukcja dachu wieżyczek drewniana. Na 4 belkach wspiera się 8 słupków powiązanych w połowie i u zwieńczenia belkami poziomymi. Na zwieńczeniu stoi 8 słupków drewnianych tworzących arkadę.

Pokrycie dachowe. Pokrycie wykonane z gontu drewnianego na łątach drewnianych.

Posadzki. Na parterze wylewka betonowa, nad parterem i piętrem strop z desek drewnianych.

Schody. Schody policzkowe, drewniane, jednobiegowe, proste. Balustrada drewniana z prostą poręczą na słupkach.

Okna. Okna w budynku drewniane, pierwotnie pojedynczo szklone. Obecnie częściowo bez

szklenia. Dolna część okien prostokątna, górna ostrołukowa. Okno w niszy na elewacji wschodniej, stalowe, nierozwieralne, pierwotnie pojedynczo szklone. Jest to okno typu rozeta z ozdobną arabeską.

Drzwi. Wrota zewnętrzne na parterze dwuskrzydłowe, drewniane, klepkowe w jodełkę, prostokątne, od góry zakończone łukiem. Nadproże w formie łuku koszowego. Ościeża ceglane, tynkowane. W drzwiach ozdobny stary zamek. Drzwi na pietrze (nad wrotami) jednoskrzydłowe, drewniane, klepkowe w jodełkę, prostokątne.

7. Projektowane prace konstrukcyjne

Więźba dachowa. Więźba dachowa wykonana w konstrukcji drewnianej płatwiowo - kleszczowej. Krokwie o wymiarach 8x14cm oparte są na płatwiach o wymiarach 14x14cm i murłatach. Płatwie podparte są słupkami 14x18cm, stojącymi bezpośrednio na belkach stropowych 20x20cm. Konstrukcja dachu wieżyczek drewniana. Na 4 belkach wspiera się 8 słupków powiązanych w połowie i u zwieńczenia belkami poziomymi. Na zwieńczeniu stoi 8 słupków drewnianych tworzących arkadę.

Zgodnie z ekspertyzą techniczną konstrukcyjno-budowlaną wykonaną w grudniu 2018 roku wynika, że zastosowane przekroje elementów konstrukcyjnych są wystarczające do bezpiecznego przenoszenia sił. Stwierdzono występowanie uszkodzeń pokrycia jak i niewystarczających okapów co w efekcie prowadzi do zamakania elementów konstrukcyjnych oraz przyspieszonej korozji.

Należy uszczelnić pokrycie dachu i wymienić skorodowane elementy.

Konstrukcję zaimpregnować przeciw biodegradacji i p. poż. środkami nie powodującymi korozji łączników stalowych. Do łączenia elementów konstrukcji dachu zastosować łączniki stalowe systemowe np. BMF. Gont zaimpregnować ogniowo.

Układ warstw dachowych wg opisu na przekrojach.

Strop nad piętrem.

Belki stropu o wymiarach 20x20cm podpira podciąg drewniany o wymiarach 23x24cm, wsparty na słupach drewnianych 8-kątnych.

Zgodnie z ekspertyzą techniczną konstrukcyjno-budowlaną wykonaną w grudniu 2018 roku wynika, że belki stropowe poprzeczne jak i główna belka stropowa (podciąg), na której wspierają się pozostałe belki stropowe wykazują niewystarczającą nośność dla bezpiecznego przenoszenia sił i należy dokonać ich wzmocnienia.

Wzmocnienie belek stropowych należy wykonać poprzez dołożenie do istniejących elementów profili stalowych z ceowników C160 dla belek o wymiarach 20x20cm oraz C200 dla belki o wymiarach 23x24cm. Profile stalowe należy ze sobą skrócić za pomocą śrub M12 kl.5.8.

Dodatkowo zaprojektowano nowe belki drewniane, dzięki którym uzyskamy dwukrotnie mniejsze pasmo obciążające istniejące belki drewniane. Nowoprojektowane belki o wymiarach 14x20cm oparte na ścianach zewnętrznych i podciągu głównym.

Strop nad parterem

Belki stropu o wymiarach 20x25cm podpira podciąg drewniany o wymiarach 23x28cm, wsparty na słupach drewnianych 8-kątnych. Zgodnie z ekspertyzą techniczną konstrukcyjno-budowlaną wykonaną w grudniu 2018 roku wynika, że główna belka stropowa (podciąg), na której wspierają się pozostałe belki stropowe wykazuje niewystarczającą nośność dla bezpiecznego przenoszenia sił i należy dokonać jej wzmocnienia. Wzmocnienie belki stropowej należy wykonać poprzez dołożenie do istniejącego elementu profili stalowych z ceowników C200. Profile stalowe należy ze sobą skrócić za pomocą śrub M12 kl.5.8.

Dodatkowo zaprojektowano nowe belki drewniane, dzięki którym uzyskamy dwukrotnie mniejsze pasmo obciążające istniejące belki drewniane. Nowoprojektowane belki o wymiarach 20x25cm oparte na ścianach zewnętrznych i podciągu głównym.

Schody drewniane

Schody wewnętrzne istniejące, zgodnie z ekspertyzą techniczną konstrukcyjno-budowlaną wykonaną w grudniu 2018 roku, nie spełniają wymogów warunków technicznych oraz stanu granicznego użytkowania i należy dokonać ich rozbiórki.

Projektuje się nową klatkę schodową o konstrukcji drewnianej. Główne belki policzkowe z belek o wymiarach 10x24cm oparte na głównej belce spocznikowej o wymiarach 14x24cm. Pozostałe belki spocznikowe o wymiarach 14x14cm podparte słupkami o takich samych wymiarach – 14x14cm.

Fundamenty

Zgodnie z ekspertyzą techniczną konstrukcyjno-budowlaną wykonaną w grudniu 2018 roku stwierdzono występowanie ścian fundamentowych murowanych z kamienia. Głębokość posadowienia w tym miejscu wynosi ok. 0,5m poniżej terenu istniejącego. W trakcie oględzin obiektu nie stwierdzono uszkodzeń bezpośrednio wynikających z nierównomiernego czy nadmiernego osiadania fundamentów. Istniejące fundamenty pozostawione bez zmian.

Ściany nadziemia.

Ściany nadziemia wewnętrzne - działowe gr 12cm – w systemie ściany GK lub g. 10cm w systemie MULTIGIPS.

Ściany nadziemia zewnętrzne.

- Wykonać zszycie obustronne istniejących pęknięć ścian poprzez uzupełnienie struktury muru, lokalne przemurowanie oraz wzmocnić za pomocą systemowych prętów spiralnych stosowanych w obiektach zabytkowych (np. StatiCal, Helifix).
- Uszkodzenia ścian i nadproży w postaci ubytków uzupełnić poprzez przemurowanie, uzupełnienie murem kamiennym.
- Usunąć zawilgocony i zagrzybiony fragment tynków, zabezpieczyć preparatami przeciw grzybom i pleśni oraz odtworzyć tynk.
- Po obwodzie budynku w części cokołowej skuć tynk w miejscu zawilgocenia (do wysokości ok.1,0m, a na ścianie północnej do ok. 1,8m) i wykonać tynk renowacyjny napowietrzony stosowany w zabytkach.

Uszkodzony fragment ściany wieżyczki po stronie południowej od wewnątrz przemurować w celu właściwego przewiązania ściany.

- W poziomie stropu poddasza (pod gzymsem) wykonać za pomocą systemowych prętów spiralnych po stronie zewnętrznej zwieńczenie spinające cały budynek.

Przewody kominowe

W budynku planuje się wentylację mechaniczną w oparciu o system przewodów blaszanych.

7.1 Izolacje.

UWAGA: wszystkie materiały zamieszczone w opisie, są rozwiązaniami przykładowy. Dopuszcza się rozwiązania zamienne nie gorsze od zastosowanych w opisie

Przeciwwodne:**IZOLACJA ZEWNĘTRZNA PIONOWA ŚCIAN FUNDAMENTOWYCH**

Do wykonania izolacji zastosować dwuskładnikową, modyfikowaną tworzywami sztucznymi bitumiczną wysokoelastyczną masę izolacyjną typu KMB (KMB – niem. *Kunststoffmodifizierten Bitumendickbeschichtungen*) **Köster Bikuthan 2K** na podkładzie z rozcieńczonej emulsji bitumicznej **Köster Bitumenemulsion**. Masa izolacyjna nie zawiera rozpuszczalników. Jest odporna na starzenie się, wodę i wszystkie występujące w gruncie substancje agresywne aż do stopnia „mocno agresywne” według normy, posiadać dobrą przyczepność do powierzchni suchych i lekko zawilgoconych. Masa izolacyjna Bikuthan 2K posiada zdolność pokrywania rys w podłożu jak i zdolność przenoszenia rys, gwarantuje wodoszczelność po utwardzeniu co najmniej 7 bar, posiada odporność na zginanie w niskich temperaturach (przy 0°C R=15mm, bez rys). Posiada odporność na wysokie temperatury do + 70°C i klasyfikację ogniową B2. Podłoża pod izolację powinny być czyste, nośne, równe, wolne od raków i rozwartych rys. Stare izolacje, mleczko cementowe, resztki zaprawy i inne części obniżające przyczepność należy usunąć z całej powierzchni za pomocą odpowiednich narzędzi. W miejscach szczególnie zagrożonych przez wodę czyli na połączeniu ława fundamentowa/ściana, ściana/odsadzka fundamentowa należy wykonać wyoblenia (fasety). Celowym jest rozpoczynanie uszczelnienia od wykonania faset i zastosowanie do tego specjalistycznych zapraw mineralnych typu PCC (*PCC-Polimer Cement Concrete*) lub bitumicznych mas izolacyjnych typu KMB. Jako powłokę gruntującą zastosować systemową bitumiczną, wodorozcieńczalną, emulsję bitumiczną Köster Bitumenemulsion. Po wyschnięciu powłoki gruntującej wykonać właściwe uszczelnienie. Żeby zapobiec tworzeniu się pęcherzy na powierzchniach o dużych porach, nierównych, potrzebne jest szpachlowanie wypełniające (szpachlowanie drapane) masą izolacyjną. Szpachlowanie wypełniające musi wyschnąć zanim będzie można rozpocząć następny etap prac. Nakładanie uszczelnienia z masy Bikuthan 2K należy wykonać w co najmniej 2 procesach roboczych. Izolacja pionowa ścian powinna tworzyć rodzaj „szczelnej wanny”, i być wyciągnięta do poziomu 20-25 cm poniżej opaski budynku /szczegóły wykonania – patrz opis uszczelnienia strefy cokołowej budynku/. Wszelkie przejścia instalacji przez ścianę fundamentową wymagają szczególnej uwagi i wykonania uszczelnienia zgodnie z zaleceniami dla zastosowanego rozwiązania hydroizolacyjnego. Grubość naniesionej warstwy po wyschnięciu powinna wynosić 4 mm. Masa izolacyjna osiąga swoje ostateczne właściwości po pełnym związaniu i wyschnięciu. Wykonaną powłokę izolacyjną należy zabezpieczyć przed uszkodzeniem wytłaczaną folią kubełkową z HDPE Folia Standard (ok. 500g/m²).

W przypadku silnego nasłonecznienia należy roboty izolacyjne, zgodnie z ogólnymi zasadami sztuki tynkarskiej wykonywać wczesnym ranem lub późnym wieczorem albo zastosować zacielenia.

Przy prowadzeniu prac izolacyjnych należy uważać aby pod warstwę izolacyjną nie podeszła woda. Nie powinna ona również pozostać na zimę bez warstwy ochronnej. Nie wolno sypać bezpośrednio na wykonana izolację gliny, gruzu ani żwiru gruboziarnistego.

Proponowane rozwiązania materiałowe :

- izolacja masą Köster Bikuthan 2K (zużycie 4,8 L/m²) + gruntowanie rozcieńczonym z wodą w proporcji 1:5 Köster Bitumenemulsion (zużycie 0,05 kg/m²)
- wykonywanie faset masą bitumiczną Köster Bikuthan 2K (zużycie 1,0-1,5 L/mb)
- gotowa zaprawa mineralna typu PCC do wykonywania faset Köster Spermörtel /normalnie wiążąca/ (zużycie 1,5 kg / mb)

USZCZELNIENIE STREFY COKOŁOWEJ BUDYNKU

Strefa cokołowa nad opaską wokół budynku powinna być zabezpieczona przed podciąganiem

wilgoci pod izolację a przez to możliwym szkodom spowodowanym mrozem. Przed uszczelnieniem cokołu mikrozaprawą Köster NB 1 szary należy powlec cokol preparatem Köster Polysil TG500 w ilości 0,15 kg/m² na styku z powierzchnią gruntu i w rejonie rozpryskiwanej wody opadowej. Mikrozaprawa uszczelniająca Köster NB 1 szary jest materiałem wodoszczelnym, odpornym na ścieranie, o bardzo dobrej przyczepności do podłoża mineralnych i zdolności pokrywania mikrorys. Jest odporna na szkodliwe substancje jak rozcieńczone kwasy i zasady oraz odporna na promienie UV. Grubość naniesionej warstwy po wyschnięciu powinna wynosić minimum 2mm po 2krotnym jej naniesieniu. Na jeszcze świeżej mikrozaprawie należy wykonać szpryc (obrzutkę) z tynku renowacyjnego Köster Sanierputz „E” (4-6 kg/m²) z dodatkiem do wody zarobowej preparatu Köster SB Haftemulsion w ilości 30%.

Proponowane rozwiązania materiałowe :

- preparat Köster Polysil TG 500 (zużycie : 0,15 kg/m²)
- mikrozaprawa Köster NB 1 szary (zużycie ok. 3,5 kg/m²)
- tynk renowacyjny WTA Köster Sanierputz „E” – obrzutka (zużycie : 4-6 kg/m²)
- preparat Köster SB Haftemulsion, 30% dodatek do wody zarobowej (zużycie : 0,12 kg/m²)

ODTWORZENIE IZOLACJI POZIOMEJ ŚCIAN, RENOWACJA ZAWILGOCONYCH ŚCIAN WEWNĘTRZNYCH I IZOLACJA POSADZKI BUDYNKU

1. ODTWORZENIE IZOLACJI POZIOMEJ METODĄ INIEKCJI NISKOCIŚNIENIOWEJ - ZABEZPIECZENIE PRZECIW WILGOCI PODCIĄGANEJ KAPILARNIE

Usunąć stare tynki i powłoki, aż do uzyskania nośnego podłoża w obszarze prowadzonych prac. W dolnej części ściany wywiercić poziome otwory w jednym rzędzie – odstępów co 10 – 12 cm lub co 12 – 15 cm w dwóch rzędach przesunięte względem siebie (w dwóch kolejnych spoinach muru). Otwory muszą być krótsze o 5 cm od grubości ściany. W przypadku pęknięć i ubytków w murze należy najpierw wykonać iniekcję otworów za pomocą specjalistycznej zaprawy Köster Mautrol Suspension. Wypełnione otwory przewiercić na nowo po upływie ok. 3godz. Średnice otworów należy dostosować do średnicy używanych pakarów. Po wydmuchaniu sprężonym powietrzem pyłu powstałego w czasie wiercenia należy zamocować pakery. Do iniekcji zastosować dwuskładnikowy płyn iniekcyjny Köster Mautrol 2K na bazie krzemianów i estrów charakteryzujący się niską lepkością oraz dodatkową ochroną przed wnikaniem agresywnych substancji. Do wtłaczania mieszanki płynu iniekcyjnego przez pakery należy zastosować odpowiednie urządzenie iniekcyjne. Iniekcję przeprowadzić dwuetapowo, a mieszankę płynu iniekcyjnego wtłaczać do momentu uzyskania pełnego nasycenia muru. Po rozpoczęciu fazy żelowania mieszanki iniekcyjnej (która następuje po ok. 30-60 minutach od zmieszania składników) należy wykonać powtórna iniekcję w celu pełnego wysycenia ściany (iniekcja dwuetapowa). Po usunięciu pakarów należy wypełnić otwory stosując zaprawę Köster Mautrol Bohrlloch Suspension.

Proponowane rozwiązania materiałowe :

- preparat iniekcyjny Köster Mautrol 2K (zużycie 0,15 kg/mb/1 cm grubości muru lub 15 kg/m² przekroju poprzecznego muru)
- paker iniekcyjny wbijany 12/70 mm (zużycie : w 1 rzędzie 8 – 9 szt/mb; - w 2 rzędach 14 – 17 szt/mb)
- wypełnienie pustych przestrzeni i pęknięć w murach Köster Mautrol Bohrlloch Suspension (zużycie 1,6 kg/litr pustej przestrzeni)

2. USZCZELNIENIE OD WEWNĄTRZ - ŚCIAN, POŁĄCZENIA ŚCIAN Z POSADZKĄ ORAZ IZOLACJA POZIOMA POSADZKI

ŚCIANY – przygotowanie podłoża

Usunąć stare tynki i powłoki, aż do uzyskania nośnego podłoża. Wydrapać spoiny muru na głębokość 2 cm i mechanicznie oczyścić powierzchnię. Podłoże musi być stabilne, nośne i uwolnione z wszelkich zanieczyszczeń. Przygotowanie podłoża należy rozszerzyć na obszary leżące w odległości co najmniej 1,0 m od miejsca wystąpienia szkód powstałych w wyniku zawilgocenia. W przypadku wewnętrznych ścian przygotowanie podłoża należy rozszerzyć co najmniej 1,0 m od ściany zewnętrznej, z którą łączą się ściany wewnętrzne.

POSADZKI – przygotowanie podłoża

Skuć i usunąć wszystkie warstwy konstrukcyjne istniejącej posadzki. Uzupełnić i ustabilizować podłoże. Wykonać nową warstwę betonu podkładowego klasy C12/15 o grub. co najmniej 7cm.

PRZEPROWADZENIE USZCZELNIENIA

W miejscach szczególnie zagrożonych przez wodę czyli na połączeniu ściany fundamentowej z posadzką należy wykonać wyprofilowanie „fasetę” o promieniu 4-6cm zaprawą Köster Sperrmörtel. Zaprawę Sperrmörtel połączyć z podłożem przy użyciu mostka szepnego (np. dodając do wody zarobowej preparat Köster SB Haftemulsion lub stosując gotowy mineralny mostek szepny KB-Cret AC). Podłoże przed aplikacją mostka szepnego starannie zwilżyć wodą.

Do uszczelnienia powierzchni ścian zastosować zestaw materiałów odpornych na działanie wilgoci i wody : preparat Köster Polysil TG500, mikrozaprawa Köster NB I – aplikacja dwukrotna,

Do uszczelnienia posadzki zestaw materiałów bitumicznych :

- preparat Köster Bitumenemulsion, masa bitumiczna Köster Bikuthan 2K, z wywinięciem izolacji na grubość (wysokość) warstw posadzkowych,
- lub zamiennie zestaw materiałów mineralnych :
- preparat Köster Polysil TG500, mikrozaprawa Köster NB I, mikrozaprawa elastyczna Köster NB Elastik Sperrmörtel

Na tak uszczelnionym i przygotowanym podłożu można przystąpić do wykonywania tynków renowacyjnych i kolejnych warstw posadzki.

Proponowane rozwiązania materiałowe :

Uszczelnienie połączenia ściany z posadzką

- zaprawa Köster Sperrmörtel (zużycie : ok.2 kg/m²)
- gotowy mineralny mostek szepny KB-Cret AC (zużycie : ok. 2 kg/m²)
- preparat Köster SB Haftemulsion (zużycie : 30% do ilości wody zarobowej produktu)

Uszczelnienie powierzchni ścian

- preparat Köster Polysil TG500 (zużycie : 0,15 kg/m²)
- mikrozaprawa uszczelniająca Köster NB I szary (zużycie : ok. 3 kg/m²)

Uszczelnienie bitumiczne posadzki

- preparat Bitumenemulsion (zużycie 0,10 kg/m²)
- masa izolacyjna bitumiczna Bikuthan 2K (zużycie : 3,6 l/m²)

lub

Uszczelnienie mineralne posadzki

- preparat Köster Polysil TG500 (zużycie : 0,15 kg/m²)
- mikrozaprawa uszczelniająca Köster NB I (zużycie : ok. 3 kg/m²)
- mikrozaprawa elastyczna Köster NB Elastik (zużycie : ok. 3 kg/m²)

3. ODTWORZENIE TYNKÓW WEWNĘTRZNYCH WE WIEŻACH.

W miejsce zawilgoconych i zniszczonych tynków wewnętrznych zastosować zestaw zapraw do wykonywania tynków renowacyjnych WTA marki KÖSTER.

Wytyczne wykonania tynków renowacyjnych WTA.

A. Usunąć stare tynki i powłoki, aż do uzyskania nośnego podłoża. Wydrapać spoiny muru na głębokość 2 cm i mechanicznie oczyścić powierzchnię. Podłoże musi być stabilne, nośne i uwolnione z wszelkich zanieczyszczeń. Przygotowanie podłoża należy rozszerzyć na obszary leżące w odległości co najmniej 1,0 m od miejsca wystąpienia szkód powstałych w wyniku zawilgocenia. W przypadku wewnętrznych ścian przygotowanie podłoża należy rozszerzyć co najmniej 1,0 m od ściany zewnętrznej, z którą łączą się w/w ściany wewnętrzne.

B. Wykonać uszczelnienie od strony wewnętrznej zgodnie z zaleceniami podanymi wcześniej – „uszczelnienie od wewnątrz ścian, połączenia ścian z posadzką oraz izolacja pozioma posadzki” – przed rozpoczęciem nakładania zestawu zapraw renowacyjnych.

C. Oczyszczony mur zagruntować głęboko penetrującym preparatem Köster Polysil TG 500 (zużycie ok.0,15 kg / m²).

D. Po ok. 2 godzinach od wykonania gruntowania wykonać obrzutkę renowacyjną pod tynki z materiału Köster Sanierputz E z 30% dodatkiem Köster SB Haftemulsion do wody zarobowej. Obrzutka ma za zadanie przygotowanie przyczepnego podłoża pod tynk i należą nią pokryć ok. 50 - 60% powierzchni ścian (wykonać tzw. szpryc sieciowy). Obrzutkę trzeba chronić przed zbyt szybkim wyschnięciem. Zużycie obrzutki w przypadku szprycy sieciowego wynosi 4 – 6 kg/m².

E. Po odczekaniu 24 godzin od wykonania obrzutki można przystąpić do nakładania tynku renowacyjnego podkładowego z materiału Köster Sanierputz E. Po nałożeniu i wyrównaniu tynk podkładowy należy uszorstnić za pomocą listwy zębatej. Minimalna grubość tynku powinna wynosić 10 mm. Zużycie tynku podkładowego – 10-11 kg/ m² / 10 mm warstwy.

F. Wierzchni tynk renowacyjny Köster Sanierputz E (szary) wykonać w jednym procesie roboczym. Minimalna grubość tynku powinna wynosić 10 mm. Przy kształtowaniu lica tynku renowacyjnego stosować się do wytycznych robót tynkarskich. Zużycie tynku wierzchniego – 12 kg / m² / 10 mm warstwy.

G. Ewentualne wygładzenie powierzchni tynków renowacyjnych wykonać drobnoziarnistą szpachlą renowacyjną Köster Sanierspachtel (. Zużycie 1,5 kg / m² / 1 mm grubości.

H. Po całkowitym wyschnięciu tynków renowacyjnych należy je pokryć powłoką malarską z farby silikatowej Sylitol BIO-INNENFARBE zabarwionej w pożądanym jasnym kolorze.

Tynków renowacyjnych nie należy malować farbami emulsyjnymi i olejnymi ze względu na ich duży opór dyfuzyjny utrudniający oddawanie wilgoci do otoczenia. Opór dyfuzyjny Sd dla wymalowań i powłok wewnętrznych dla każdej warstwy powinien być < 0,2m.

Powierzchnie zaatakowane przez grzyby lub / i glony powinny być oczyszczone i zdezynfekowane preparatem PromaTox (zużycie ok. 300 ml/m²)

Proponowane rozwiązania materiałowe :

- preparat Köster Polysil TG 500 (zużycie : 0,15 kg/m²)
- tynk renowacyjny Köster Sanierputz E (ok. 24 kg/m²/ na warstwę 20mm)
- preparat Köster SB Haftemulsion (30% do wody zarobowej tylko do warstwy obrzutki) – zużycie ok. 0,12 kg/m²
- szpachlówka renowacyjna Köster Sanierspachtel (zużycie 1,5 kg/m²/1mm grub.)
- farba silikatowa do wnętrza Sylitol Bio-Innenfarbe (ok. 300 ml na 2 powłoki malarskie)
- preparat grzybobójczy PromaTox (ok. 300 ml/m²)

ODTWORZENIE TYNKÓW ZEWNĘTRZNYCH – system WTA

W miejsce zawilgoconych i zniszczonych tynków zewnętrznych zastosować zestaw zapraw do wykonywania tynków renowacyjnych WTA marki KÖSTER.

Wytyczne wykonania tynków renowacyjnych WTA.

A. Usunąć stare tynki i powłoki, aż do uzyskania nośnego podłoża. Wydrapać spoiny muru na głębokość 2 cm i mechanicznie oczyścić powierzchnię. Podłoże musi być stabilne, nośne i uwolnione z wszelkich zanieczyszczeń. Przygotowanie podłoża należy rozszerzyć na obszary leżące w odległości co najmniej 0,80 m od miejsca wystąpienia szkód powstałych w wyniku zawilgocenia. W przypadku wewnętrznych ścian przygotowanie podłoża należy rozszerzyć co najmniej 1,0 m od ściany zewnętrznej, z którą łączy się w/w ściany wewnętrzne.

B. Wykonać uszczelnienie strefy cokołowej zgodnie z zaleceniami podanymi wcześniej przed rozpoczęciem nakładania zestawu zapraw renowacyjnych.

C. Oczyszczony mur zagruntować głęboko penetrującym preparatem Köster Polysil TG 500 (zużycie ok.0,15 kg / m²).

D. Po ok. 2 godzinach od wykonania gruntowania wykonać obrzutkę renowacyjną pod tynki z materiału Köster Sanierputz E z 30% dodatkiem Köster SB Haftemulsion do wody zarobowej. Obrzutka ma za zadanie przygotowanie przyczepnego podłoża pod tynk i należą nią pokryć ok. 50 - 60% powierzchni ścian (wykonać tzw. szpryc sieciowy). Obrzutkę trzeba chronić przed zbyt szybkim wyschnięciem. Zużycie obrzutki w przypadku szprycu sieciowego wynosi 4 – 6 kg/m².

E. Po odczekaniu 24 godzin od wykonania obrzutki można przystąpić do nakładania tynku renowacyjnego podkładowego z materiału Köster Sanierputz E. Po nałożeniu i wyrównaniu tynk podkładowy należy uszorstnić za pomocą listwy zębatej. Minimalna grubość tynku powinna wynosić 10 mm. Zużycie tynku podkładowego – 10-11 kg/ m² / 10 mm warstwy.

F. Wierzchni tynk renowacyjny Köster Sanierputz E (szary) wykonać w jednym procesie roboczym. Minimalna grubość tynku powinna wynosić 10 mm. Przy kształtowaniu lica tynku renowacyjnego stosować się do wytycznych robót tynkarskich. Zużycie tynku wierzchniego – 12 kg / m² / 10 mm warstwy.

G. Ewentualne wygładzenie powierzchni tynków renowacyjnych wykonać drobnoziarnistą szpachlą renowacyjną Köster Sanierspachtel (. Zużycie 1,5 kg / m² / 1 mm grubości.

H. Po całkowitym wyschnięciu tynków renowacyjnych należy je pokryć powłoką malarską z elewacyjnej farby silikatowych PromaSilat lub elewacyjnej farby silikonowej PromaSilcon, zabarwionej w pożądanym jasnym kolorze.

Tynków renowacyjnych nie należy malować farbami o dużym oporze dyfuzyjnym utrudniającym oddawanie wilgoci do otoczenia.

Powierzchnie zaatakowane przez grzyby lub / i glony powinny być oczyszczone i zdezynfekowane preparatem PromaTox (zużycie ok. 300 ml/m²)

Proponowane rozwiązania materiałowe :

- preparat Köster Polysil TG 500 (zużycie : 0,15 kg/m²)
- tynk renowacyjny Köster Sanierputz „E” (ok. 24 kg/m²/ na warstwę 20mm)
- preparat Köster SB Haftemulsion (30% dodatek do wody zarobowej tylko do warstwy obrzutki) – zużycie ok. 0,12 kg/m²
- szpachlówka renowacyjna Köster Sanierspachtel (zużycie 1,5 kg/m²/1mm grub.)
- elewacyjna farba silikatowa PromaSilat (ok. 300-350 ml na 2 powłoki malarskie)
- elewacyjna farba silikonowa PromaSilcon (ok. 300-350 ml na 2 powłoki malarskie)
- preparat grzybobójczy PromaTox (ok. 300 ml/m²)

WYKONANIE OCIEPLENIA BUDYNKU OD WEWNĄTRZ.

Docieplenie budynku od wewnątrz wykonać w oparciu o płyty Multipor.

Płyty Multipor gr. 12cm przykleja się do podłoża za pomocą zaprawy systemowej Multipor. Przed montażem płyt wymaga się oczyszczenia podłoża z zanieczyszczeń. Zaprawę nanosi się na całą powierzchnię płyt przy pomocy pacy zębatej. Grubość warstwy zaprawy powinna wynosić 8 mm. Płyty dociska się do powierzchni podłoża w odległości 3-4 cm od docelowego miejsca montażu i dosuwa płynnym ruchem na właściwą pozycję. W zależności od wymiarów ocieplanej powierzchni, płyty Multipor można łatwo i precyzyjnie dociąć do odpowiedniego rozmiaru i kształtu przy pomocy piły widiowej lub mechanicznej.

Ze względu na możliwość wystąpienia mostków termicznych oraz ryzyko kondensacji pary wodnej, ościeża otworów okiennych i drzwiowych powinny być odpowiednio ocieplone przeznaczonymi do tego płytami Multipor o grub. 3 cm. Płyty te produkowane są o wymiarach 60 x 25 cm i są nieznacznie cięższe od pozostałych płyt.

Po ułożeniu płyt, pacą do szlifowania wyrównuje się ewentualne nierówności. Powierzchnię ocieplonej ściany pokrywa się w całości warstwą ok. 5 mm zaprawy Multipor. W zaprawie zatapia się siatkę z włókna szklanego o gramaturze min. 145 g/m².

Po związaniu warstwy zaprawy Multipor można nakładać mineralny tynk cienkowarstwowy, który powinien być tynkiem silikatowym lub należeć do grupy tynków CS I lub CS II według PNEN 9981. Jako alternatywę można zastosować gładź gipsową lub wapienną. Łączna grubość warstwy zbrojonej zaprawy Multipor oraz warstwy wykończeniowej nie powinna przekraczać 10 mm.

8. Elewacje i kolorystyka budynku.

Kolorystyka budynku pozostanie bez zmian w stosunku do stanu istniejącego.

9. Ochrona przeciwpożarowa

Budynek ze względu na pełnioną funkcję klasyfikuje się do kategorii zagrożenia ludzi ZL III (budynek użyteczności publicznej z pomieszczeniami na pobyt do 50 os.). Szczegółowa charakterystyka pożarowa zawarta jest w dołączonej do dokumentacji ekspertyzie technicznej.

10. Wykończenie

Wykończenie zewnętrzne.

- opaski wokół budynków (szer. 50cm) żwirowe,
 - Elewacje budynku wg rysunków elewacji
 - Elementy podbitek wykonać z drewna impregnowanego przeciwgrzybicznie i ogniowo.
 - obróbki blacharskie strefy okapowej wykonać wg systemowych rozwiązań z blachy tytanowo - cynkowej w kolorze naturalnej blachy np.: wg rozwiązań firmy RHEINZINK,
 - parapety zewnętrzne z blachy tytanowo - cynkowej w kolorze naturalnej blachy np.: wg rozwiązań firmy RHEINZINK
 - odprowadzenie wód deszczowych bez stosowania orynnowania, na dotychczasowych zasadach
 - okna w konstrukcji drewnianej – w kolorze dębu naturalnego, – szklone zestawem dwukomorowym, niskoemisyjnym. Współczynnik przenikania ciepła dla okien $k = < 0,9$.
- Klamki np.: ROTO R01.3 (satyna), okucia-zawiasy – kolor metaliczny, satynowy lub naturalne aluminium. Okna rozwierne i rozwierno-uchylne z mechanizmem blokady w klamce, z mikroroszczelnieniem. Okna wyposażone w szyby zespolone.
- Istniejące pokrycie dachowe uzupełnić i zaimpregnować ogniowo.
 - Zaimpregnować ogniowo konstrukcję drewnianą wież, oraz wymienić ewentualne skorodowane elementy.

Wykończenie wewnętrzne.

- Posadzki wg opisu na rzutach.
- Podłogi w pomieszczeniach – wszystkie podłogi „pływające”, oddylatowane od przegród pionowych, na warstwie styropianu gr. 5 cm + wylewki cementowe gr. 7cm, w sanitariatach (pomieszczenia mokre) - dodatkowa izolacja przeciwwilgociowa (wg opisu warstw)
- posadzki parteru (warstwa wykończeniowa) płyty kamienne granitowe, posadzka piętra deski świerkowe impregnowane
- Parapety kamienne gr. 3,5cm.
- Drzwi przeszklone i okna w wiatrołapie o $k \leq 1,3$. Zastosować zestawy ze szkłem bezpiecznym w kolorze bazaltowo - szarym.
- pomieszczeniach sanitariatów i socjalnym wykonać sufit podwieszany na ruszcie stalowym
- Tynki na ścianach sylikatowe,
- Stropy obite płytami ognioowymi wg rozwiązań systemowych firmy PROMAT

11. Instalacje

- Instalacja kanalizacji sanitarnej
- Instalacja wodociągowa
- Instalacja elektryczna
- Instalacja telefoniczna, domofonowa i TV
- Instalacja odgromowa

Szczegóły wg branżowych opisów i projektów.

12. Przegrody poziome i pionowe.

Wg opisów na przekrojach.

13. Dane ogólne o budynku

1/ projektowany budynek – GMINNY OŚRODEK KULTURY:

szerokość elewacji frontowej (południowej)	– 12,55 m
szerokość budynku	– 10,27 m
szerokość budynku (z wieżami)	– 13,65 m
maksymalna wysokość do kalenicy	~ 10,85 m
maksymalna wysokość do okapu	~ 6,85 m
maksymalna wysokość wieży	~ 14,70 m
pow. zabudowy	– 131,72 m ²
pow. użytkowa	– 157,32 m ²
pow. całkowita	– 389,95 m ²
kubatura	– 1217,95m ³
kubatura wew. części ogrzewanej	– 582,70m ³
<i>rzędna zera</i>	– <i>bez zmian</i>

14. Szczegółowe zestawienie powierzchni

PARTER

NR POM.	NAZWA POM.	RODZ. POSADZKI	POW. (m ²)
01P	WIATROLAP	płyty granitowe	8,84
02P	FOYER	płyty granitowe	48,49
03P	WC PERSONELU	płyty granitowe	3,83
04P	WC	płyty granitowe	5,72
05P	WC	płyty granitowe	4,36
06P	POM. PORZĄDKOWE	płyty granitowe	1,92
07P	POM. SOCJALNE	płyty granitowe	6,96
RAZEM			80,12

PODDASZE

NR POM.	NAZWA POM.	RODZ. POSADZKI	POW. (m ²)
01I	SALA WIELOFUNKCYJNE	Deski świerkowe	77,20
RAZEM			77,20

RAZEM 157,32**15. Uwagi.**

- Projektowany budynek zlokalizowany jest zgodnie z obowiązującymi przepisami Prawa Budowlanego i warunkami przepisów wykonawczych obowiązujących do tego prawa.
- Projektowane prace budowlane w obiekcie nie spowodują pogorszenia aktualnych warunków środowiska naturalnego.
- Obiekt spełnia wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich.
- Prace budowlane w obiekcie wykonane zostaną z materiałów posiadających polskie atesty dopuszczające do stosowania w budownictwie.
- Wszystkie materiały stosowane do wykonania w obiekcie należy wbudować zgodnie z technologią stosowaną podaną przez producenta. W razie jakichkolwiek wątpliwości należy skontaktować się z producentem danego wyrobu. Projekt należy rozpatrywać równolegle wraz z innymi projektami branżowymi.
- Roboty należy rozpocząć po uzyskaniu wymaganych pozwoleń.
- Roboty wykonywać zgodnie z warunkami technicznymi odbioru robót budowlano-montażowych, przepisami prawa budowlanego, przepisami BHP, a także zgodnie z zasadami sztuki budowlanej.
- Wszelkie roboty muszą być wykonywane pod nadzorem uprawnionych osób do prowadzenia danego typu robót. Roboty zanikające i podlegające odbiorowi powinny być zapisywane i potwierdzane przez inspektora nadzoru w dzienniku budowy.
- Należy stosować materiały i rozwiązania podane w projekcie lub równorzędne ze zgodą inwestora i projektanta; wszystkie zastosowane materiały muszą posiadać stosowne atesty i aprobaty techniczne. Dopuszcza się stosowanie zamiennych rozwiązań technologicznych i materiałowych o parametrach technicznych analogicznych i przede wszystkim nie gorszych od zawartych w projekcie.
- Realizacja obiektu nie powinna mieć negatywnego wpływu na pracę i funkcjonowanie obiektów

sąsiednich. Należy użyć wszelkich dostępnych środków, aby taki wpływ wyeliminować lub zmniejszyć. Elementy istniejącego obiektu i zagospodarowania terenu, naruszone w trakcie realizacji obiektu projektowanego, należy doprowadzić do stanu pierwotnego, umożliwiającą właściwą ich eksploatację.

- Prace ziemne przy skrzyżowaniach i zbliżeniach do istniejącego uzbrojenia należy wykonywać ręcznie, z należytą ostrożnością, w porozumieniu i pod nadzorem instytucji zarządzających sieciami uzbrojenia terenu.

PROJEKTOWAŁ: mgr inż. arch. Paweł Dziwiński

SPRAWDZIŁA: mgr inż. arch. Anna Ciuła